

så lavede en midlertidig lov; men efterfølgende har Højesteret jo sagt, at det, Vestre Landsret sagde, faktisk ikke var lovligt. Så man kunne stille og roligt, hvis man skulle følge det, Højesteret har sagt, stryge § 5, stk. 2, og så er man tilbage ved den gamle situation. Vi ser ingen grund til at opretholde § 5, stk. 2. Vi kan sagtens finde ud af at få ejendommene til at fungere uden sådan en paragraf.

Hvis vi nu skal snakke om § 5, stk. 2, og brodere videre på den, så vil jeg da godt sige, at vi har da også nogle ting, som vi synes at man da godt kan brodere videre på:

Man kan godt tydeliggøre, at det er en brugsværdiforøgelse, der skal være tilfældet. Man kan også godt tydeliggøre, at udlejerne ikke må tømme vedligeholdelseskontoen bare for at få moderniseret nogle enkelte lejligheder i ejendommene.

Vi kan da også godt – og det synes vi da er vigtigt – bringe bytteretten tilbage, for selv om man strammer op her, så er det vores frygt, at man med dette her lovforslag reelt har elimineret bytteretten, for man kan ikke få nogen til at flytte ind i de her lejligheder, idet de vil blive uforholdsmæssigt dyre for dem, der skal bytte. Så vi synes faktisk også, at der kan strammes op ved at sige, at hvis man vil bytte, så kan § 5, stk. 2, ikke træde i kraft.

Til de øvrige forslag vil jeg umiddelbart sige, at de virker som forbedringer, som vi kan støtte, men det vil vi gerne se nærmere på i udvalget.

Egil Møller (DF):

Med fremsættelsen af dette lovforslag bidrager by- og boligministeren til, at der sættes endnu flere lapper på lejeloven.

Det er ikke længe siden, at erhvervslejeloven blev ændret i retning af mere fri prisdannelse og aftalefrihed parterne imellem. Det var et rigtigt skridt mod en liberalisering. Dette lovforslag inden for boliglovgivning er igen et eksempel på, regeringen ikke ønsker en mere liberal lovgivning, men at kludetæppet bliver forsynet med endnu flere besværlige og svært administrerbare regler.

I 1997 afgav Lejelovskommissionen sin betænkning med konkrete anbefalinger. By- og boligministeren har ikke mod til at følge disse anbefalinger, men sylter en reel ændring mod en mere liberal lejelov ved at foreslå nedsættelse af endnu en arbejdsgruppe. Ifølge bemærkningerne til lovforslaget vil ministeren herefter i

den kommende folketingssamling fremkomme med et nyt lovforslag, der har udgangspunkt i denne arbejdsgruppes anbefalinger.

Jeg skal på Dansk Folkepartis vegne anbefale ministeren at tage lovforslaget af bordet og i stedet præsentere Tinget for et nyt forslag i den kommende samling. Dette lovforslag kunne herefter have et sigtemål mod en mere liberal lovgivning hen imod et frit boligmarked med forsvarlige og socialt tilpassede overgangsregler.

Da jeg ikke har en forventning om dette mod hos ministeren, skal jeg forholde mig til det konkrete lovforslag:

De ændringer, der lægges op til i lovforslaget, løser ikke problemerne og skaber ikke incitamenter til at investere i forbedringer, idet der kan skabes større kreativitet i huslejenævne med hensyn til fradrag. Forslaget om indførelse af huslejenævn er Dansk Folkeparti imod, idet erfaringen har vist, at det er besværligt at finde det nødvendige antal personer med tilstrækkelig erfaring i lejelovgivningen. Det burde være et krav, at formanden skal opfylde de almindelige betingelser for at kunne blive dommer. Det vil ministeren sikkert give mig ret i.

Med hensyn til revisionen af reglerne for fællesantennor vil de foreslåede ændringer måske løse nogle problemer, men som anført i et af høringssvarene måske skabe endnu flere.

Jeg kan på Dansk Folkepartis vegne ikke anbefale lovforslaget.

Annie Lunde Hansen (CD):

Dette lovforslag har fire væsentlige og overordnede elementer, og umiddelbart ser CD ikke de store problemer, hverken i forslaget, der vedrører Grundejernens Investeringsfond, eller i forslaget om indførelse af huslejenævn i alle kommuner.

Huslejenævnet giver mulighed for hurtige, nemme og billige afgørelser i de sager, som hører under nævnets område. Og vi synes, at det yderligere er en styrke, at det også kan være muligt for mindre kommuner at gå sammen om at etablere et sådant huslejenævn.

Derimod rammer forslaget om lejefastsættelse efter det lejedes værdi for gennemgribende forbedrede lejemål efter reglerne i boligreguleringens lov ned i noget principielt, nemlig hensynet til lejerbeskyttelse kontra udlejers adgang til at indrette sin virksomhed. Dette er naturligvis en problemstilling, som også regeringen er opmærksom på, ellers ville vi vel næppe stå i